

Asisko gutuna

2012ko iraila. 3. printzipioa. Eguneroko bizimodua:

kanporantz, elkartasuna

47. zenbakia

Asis Sarea eguneroko bizimoduan espiritualtasun frantziskotarra ezagutu edo partekatu nahi duten lagunen sare sozial irekia da.

Hil honetan, frantziskotar espiritualitateko lau printzipioetatik hirugarrenari buruz doa Asisko gutuna: eguneroko bizitza, kanporantz: solidaritatea. Egungoa bezalako garai

korapilatsuotan, sufrimendua eta bazterketa erabat ohikoa da. Gutun honetako testuek besteentzat, gertuko eta urrutikoentzat, prest egotera gonbidatzen gaituzte.

Gogoetarako gaia

Exijentzia etikoa

Garai korapilatsuetan bizi gara, beldur eta zalantzasako, sufrimendu eta bazterketazko garaietan.

Horrelako garaietan mamu asko biziberritzen da: oihaneko jokaerak, "besteak hor konpon" eta "urak neure errotara" joerak; indarra hartzen du arrazakeriak eta, nekarazten gaituzten baztertuak ugalduz doazela ikustean, nahiago dugu haietaz ahaztu eta beste aldera begiratu.

Zalantzan jar ezin zitezkeela uste genuen lorpen sozialak bertan behera doaz elkarren ondoren. Osasunbidea eta heziketa bezalako eskubide unibertsalak, hain harro jartzen gintuztenak, gaur zalantzan jartzen dira edo besterik gabe desagertu egiten dira maila xumekoentzat. Pixkanaka lorturiko eskubideak murriztuz doaz, gu horretaz arduratzen ez garelarik.

Zuzenbide gehiagoko mundu baten alde borrokatu nahi badugu, solidaritatea guretzat zerbait baliotsua baldin bada, azken mailakoez

arduratzen bagara, adi egon beharko gatzazkio gertatzen denari. Garrantzizkoak dira laguntzak eta eguneroko solidaritatea, baina are gehiago apustu publikoa egitea ahulenen eta azkenengoen alde, krisiaren zama gehien jasaten ari direnen alde. Ez dago jarrera neutrorik. Gure isilik egoteak esanahia du, gure hitz egiteak ere bai. Hitza beti izan da inportantea, baina azkenengoen ahotsa ez isiltzea exigentzia etiko bihurtu da egun. Isiltzea edo konprometitzea da aurrean dugun dilema.

Eta ezer egin ezin dela pentsatzen dugunean Ebanjeliora hurbiltzeak Jesusek azkenengoen eta baztertuen alde egindako konpromisoa jartzen digu aurrean, eta Hark behartsuei hitzemandako justiziazko Erreinua.

Beste aldera ez begiratzea, injustiziaren aurrean amore ez ematea, ez isiltzea, ondare gabe utziak ikusezin ez bihurtzea da gure lana mundu zuzenago baten alde.

Ebanjelioko pasartea: Lk 10, 29-37

Baina lege-maisuak, bere galdera bidezkoa zela adierazi nahirik, galdetu zion Jesusi:

— Eta nor da nire lagun hurkoa?

Jesusek erantzun zion:

— Behin batean, gizon bat zihoan Jerusalemdik behera Jerikorantz eta lapurren eskuetan erori zen; zeuzkanak kendu eta, egurtu ondoren, alde egin zuten, erdi hilik utziz. Apaiz bat gertatu zen, hain zuzen, bide hartan behera, eta, gizona ikustean, bidetik okertu eta aurrera jo zuen. Gauza bera egin zuen handik igaro zen tenpluko lebitar batek ere: ikustean, bidetik okertu eta aurrera jo zuen. Baina bidaian zen samariar bat bertara iritsi eta, hura ikustean, errukitu egin zitzaion.

Hurbildu eta zauriak lotu zizkion, olio eta ardoz igurtzi ondoren; gero, bere asto gainean ezarri, ostatura eramanez eta bere ardurapean hartu zuen. Biharamunean, zilarrezko bi txanpon atera eta ostalariari eman zizkion, esanez: «Zain ezazu eta, gehiago gastatzen baduzu, hurrena natorrenean ordainduko dizut». Zure ustez, hirurotan zeinek jokatu zuen lagun hurko bezala lapurren esku eroritako gizonarekin?

Lege-maisuak erantzun zion:

— Hartaz errukitu zenak.

Jesusek esan zion, orduan:

— Zoaz eta lagun zuk ere beste horrenbeste.

Frantziskotar espiritualtasuna

“Eta poz hartu behar dute, jende baxu eta mesprezatuarekin, behartsu, ahul, gaixo, legenardun eta bide-bazterretako eskaleekin batera bizi izateaz” (1 Er 9,2). Jaunak legenardunen artera eraman zuenetik aurrera, Frantziskok ez zuen soilik pobretasuna aukeratu, ez eta lepradunak eta azkenengoak zaintzea eta haien nekeak arintzea ere. Jainkoak, karitatea egiteko lekuak eraikitzena baino gehiago, bizitza pobreekin batera egitera dei egiten zion. Hori izan zen bere aukera: pobreen artean egonez, haien artean biziz, eskaleen artean eskale eta ahulen artean ahul izanez pobre izatea.

Frantziskok ez dauka kondentatzeko haserrezko hitzik edo juzkurik bere gizarteko abusu eta bidegabekeriaren aurka, baina bere izate osoz hitz profetikoa da, salaketa egiten duen eta baztertuei bestelako begirada eta zaintza emateaz mintzo den hitz profetikoa. Ebanjelioaren arabera eraturiko haren bizitza, eratua gertatzen da pobre eta ahulekin batera bizitzeko ere. Bere ebanjelioaren arabera bizitza inplikazio handiak dituen hautapen bihurtzen da, baztertera geldituen alde jartzean. Frantzisko eta bere lehen anaiak mesprezatuaren artean bizi izan ziren. Jesusek horrela egin zuelako, Jesu Kristori jarraitzeagatik, gupidazko erraiak izateagatik, ebanjelioa bizitzeagatik. Hortik ulertzen dira bere hitzak: “poz hartu behar dute, jende baxu eta mesprezatuarekin batera bizi izateaz”.

Otoitza

Izan gaitezela, Jauna, eskuz elkartuak
otoitza eta dohainean,
zure Eskuekin elkartuak Aitaren Eskuetan,
Espirituaren hego emankorrek eskuz elkartuak,
behartsuen eskuekin elkartuak.
Izan gaitezela Ebanjelioaren esku,
Bizi-ereile,
Itxaropen-kriseilu,
Bake hegaldi.
Zure esku solidarioekin eskuz elkartuak,
denen Ogia banatuz.

Zure esku zulatuekin eskuz elkartuak
munduko gurutzeetan.
Jada pazko-loriaz bererik dituzun Eskuekin eskuz
elkartuak.
Esku irekiak, mugarik gabe,
eskurik den tokiraino.
Mundu osoa besarkatzeko gauza direnak,
geure Munduarekin leialak,
Erreinuarekin leial izanez.
Esku elkartuak tenkan justiziaren aldeko grinan,
goxoak Maitasunean.

Gutuneko azken hitzak

“Besteen sufrimendua senti dezakegu, nolabait, geurea bailitzan, horrela sufrimenduaren kausa eta ondorioen aurka eginarekin eginez jokatzeko”.

2012ko urriko eguneroko ebanjelioa

Egunero Ebanjelioa irakurri nahi duten lagunek, egun bakoitzari dagozkion irakurgaien arabera, hemen dauzkate urriko erreferentzia guztiak:

1 Lk 9,46-50	8 Lk 10,25-37	15 Mt 11,25-30	22 Lk 12,13-21	29 Lk 13,10-17
2 Lk 9, 51-56	9 Lk 10,38-42	16 Lk 11,37-41	23 Lk 12,35-38	30 Lk 13,18-21
3 Lk 9,57-62	10 Lk 11,1-4	17 Lk 11,42-46	24 Lk 12,39-48	31 Lk 13,22-30
4 Lk 10,1-12	11 Lk 11,5-13	18 Lk 10,1-9	25 Lk 12,49-53	
5 Mt 7,7-11	12 Lk 11,27-28	19 Lk 12,1-7	26 Lk 12,54-59	
6 Lk 10,17-24	13 Lk 11,27-28	20 Lk 12,8-12	27 Lk 13,1-9	
7 Mk 10,2-16	14 Mk 10,17-30	21 Mk 10,35-45	28 Mk 10,46b-52	

Geure web gunea bisitatu

www.asissarea.org

Asis Sarea

646 21 48 96

Asisko Gutunaz, bakarka nahiz taldean lan egiteko iradokizunak

Asisko gutuna

2012ko iraila. 3. printzipioa: eguneroko bizitza:

kanporantz, elkartasuna

47. zenbakia

Sareko hirugarren printzipioaz baliatuz, solidaritatea lantzerantz gatzoz hil honetan. Besteengana emanak bizitzeko, geure burutik irteteaz gogoeta egitera goaz, horrela besteen bizitza errazagoa, edo ez hain zaila, egiten lagun dezagun.

Exijentzia etikoa

Gutun honetan, balore-galera eta krisialdi honetan geure sostengua pobre eta behartsuenei emateaz gogoeta egitea proposatzen zaigu. Pentsa dezagun lehenik zeintzuk diren harro sentiarazten gaituzten lorpen sozialak.

Bigarren une batean, pentsa ezazu nolakoa izango litzatekeen mundua, giza harremanak eta eguneroko bizitza, denbora hain luzean eta hainbeste pertsonen ahaleginez lorturiko eskubide horiek galduz gero.

Zein da nire jarrera bidegabekeria horien aurrean? Salatzea ala isiltzea hautatzen dut? Salatzearen aukera egin badut, lur jota sentitzen naiz? Edo alderantziz pozik nago aukera hori egiteagatik? Eta isiltzea aukeratu baduzu, ze arrazoi dituzu horretarako? Beldurra, itxaropenik eza, nekea...?

Jesus Ebanjelioan bere Erreinuz mintzo zaigu, eta berori geure munduan ezarri joateko dugun misioaz.

Zer sentitzen duzu, ebanjelioko testuetan guztientzako maitasunaz eta justiziaz hitz egiten zaigula irakurtzen duzunean? Zer eskatzen dizu Jesusek une honetan bere Hitzaz eta bizitzaz? Zein pauso eman behar ditugula uste duzu maila pertsonalean, sozialean eta Elizarenean, Erreina munduan errealitate izan dadin?

“Zoaz eta egin zuk ere beste horrenbeste”

Testuan Jesusek lege-maisu batek egiten dion galderari erantzuten dio, eta adibide zehatz baten bidez adierazten dio nor den norberaren lagun hurkoa. Kontakizunean alde handia ageri da gizon Jainkozaleak diren apaizaren eta lebitarraren ezaxolaren, eta eskuarki juduen etsaitzat hartuak diren samariarretako baten gupidaren artean.

Zirikatzailea da kontakizuna, eta ondo ulertarazten digu zein den gure lagun hurkoa benetan, hitzez ez ezik egintzetan. Lagun hurkoa ez da nor den ez dakigun bat. Hain zuzen beharrean dagoelako alboan hartu behar dugun hura da, nornahi delarik, inolako eskusiorik gabe.

Testua lantzeko, pentsa dezagun zeintzuk izan diren, edozergatik, gure laguntza fisikoa, denbora edo beste edozer behar izan dutenak, eta guk eman ez diegunak. Guk ere, testuko pertsonaiak bezala, galdetuko diogu geure buruari: Eta nor da nire lagun hurkoa?

Otoitz egingo dugu, pertsona horiek guztiak Jainkoaren eskuetan jarri. Eta eskatuko diogu eman diezagula argia haien gupida izateko, haiekin batera jasateko.

Pertsona eta egoera jakinetan pentsatuko dugu, Jainkoak une honetan haiekin solidario izatea eskatzen digunetan. Eta pauso zehatzak ematen joan esku eroriak altxatuz, eta hainbeste denboran zehar lorturiko eskubide unibertsalak galtzen ez utziz.

Frantziskotar espiritualitatea

Frantzisko doneak, behartsu eta ahulekin bat egitea bezala ulertu zuen solidaritatea.

Pentsa dezakegu nola aldatuko litzatekeen gure mundua eta gizartea, elkar zaintzen jarriko bagina. Zein eta nola zaindu beharko nuke?

Aldi honetan Jainkoari eskatuko diogu, irakats diezagula bere begiradaz behartsuenei begiratzen. Zeintzuk dira, gizarte honetan, pobreak, mesprezatuak eta ahulak?

Jesusen jarraipenean pauso bat gehiago ematen saiatuko gara, Frantziskogandik ikasiz geure munduko pertsona horiek geure gogokoenak egiten eta beraiei geure bizitza ematen, Ebanjelioa entzutetik indar hartuta.

“Eskuz elkartuak otoitzean eta dohainean”

Egizu otoitz testuaren bidez eta eskatu Jaunari eman diezazula Munduari eta Erreinuari, batez ere ahulenei eta gehien behar dutenei, zeure burua emateko dohaina.

Eskatu dugu, baita ere, eduki ditzagula geure eskuak emateko zabalik, eta geure ahotsa prest injustizia ozenki hots egiteko, eta galdu den tokian itxaropena emateko.